

beregner sig af disse ting. Det er da rigtigt, at når vi når frem til år 2000, er tingene skruet sammen på en sådan måde, at der kan opkræves et minimumsgebyr på 200 kr. og et maksimumsgebyr på 500 kr. Men hvis man så kigger på det og ser, hvordan og hvorledes det er med provenuet, er der altså tale om et provenu på 70 mio. kr. og ikke de tal, som fru Ulla Tørnæs nævnte. Det hænger selvfølgelig sammen med den væsentlige faktor, som fru Ulla Tørnæs glemte at nævne, nemlig at de kortuddannede er fritaget for at betale gebyrerne, og det er trods alt en væsentlig pointe.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det er jo lige præcis det sidste, det drejer sig om, og derfor bad jeg om yderligere en kort bemærkning. Det er nemlig korrekt, at vi ønsker, at der skal være en ens deltagerbetaling for alle brugere af arbejdsmarkedsuddannelser; det gælder de kortuddannede såvel som andre grupper. Vi mener, det giver en skævvridning af hele systemet, at man fritager 75-80 pct. af brugerne for betaling. Det mener vi faktisk er en urimelig diskriminering af nogle faggrupper til fordel for andre.

Så det er ganske korrekt, hvad hr. Poul Erik Dyrland siger, og derfor når vi naturligvis op på et højere provenu. Vi synes, det er helt naturligt, at der er en form for deltagerbetaling, som er med til at finansiere den samlede kursusudgift. Det synes vi er helt i orden, og det står jeg gerne ved. Deri er jo netop hele forskellen mellem det, som regeringen her har fremlagt, og det, som Venstre og Det Konservative Folkeparti tidligere fremlagde.

Aage Frandsen (SF):

Vi har i den del af folketingssamlingen, som har været indtil nu, haft ganske mange forslag af vidtgående karakter fra arbejdsministeren, og de her forslag er vel nogle af dem, der tilhører den bedre del. Det behøver ikke at sige så meget, for der har også været nogle forfærdelige nogle, som vi tidligere har behandlet, og som vi desværre skal vedtage inden jul.

Men når man kan sige noget pænt om regeringen, kan man jo ligefrem føle trang til det, og det vil jeg godt gøre her. Jeg vender tilbage til, hvilke dele af forslagene jeg synes er gode, og hvilke dele jeg synes er mindre gode.

Forslagene er også en del af den aftale, som er lavet mellem regeringen og Det Konservative

Folkeparti, og derfor har vi ikke ret mange illusioner om, at der kan ske ændringer fra nu og indtil lovforslagernes vedtagelse.

Men jeg bemærkede nu alligevel, at den konservative stedfortrædende ordfører anførte noget om, at man kunne se på noget i udvalget, og at han i det hele taget havde en del bemærkninger til noget, som man bedre kunne lide, og noget, man ikke så godt kunne lide.

Det skal jeg ikke bebrejde hr. Bendt Bendtsen. Det er jo hr. Frank Dahlgaard, der har skrevet talen, og jeg ville sådan set godt have talt med hr. Frank Dahlgaard om den måde, han udlægger teksten på, efter at han har været med til at lave et forlig. Det lader vi ligge, men det betyder altså åbenbart, at Det Konservative Folkeparti er indstillet på, at man kan tale om tingene i udvalget, og det betyder så også, at vi andre må kunne gøre det samme, selv om der er tale om et forlig.

Det, som vi opfatter som positivt i forslagene, er for det første, at der sker en styrkelse af de kortuddannedes muligheder. Det gælder også andre lovforslag, som regeringen er kommet med, både fra arbejdsministeren og altså også fra undervisningsministeren, og det er vi glade for. Vi er også meget godt tilfredse med, at der ikke er deltagerbetaling for kortuddannede.

For det andet, at der generelt er tale om en styrkelse af voksen- og efteruddannelserne.

For det tredje, at der sker en påpegning af nødvendigheden af et samarbejde mellem AMU-centre og VUC. Det burde være en selvfølge. Vi ved alle sammen godt, at det ikke er en selvfølge, men det er i hvert fald en nødvendig ting, at disse uddannelsesinstitutioner samarbejder, fordi de to uddannelsesformer for mange menneskers vedkommende hænger nøje sammen, og det er lidt tilfældigt, om den uddannelse, man skal have, ligger det ene sted eller det andet sted. De pågældende mennesker, der skal have uddannelsen, har formentlig ikke nogen umiddelbar forståelse for, hvorfor noget ligger ét sted og noget et andet sted, og det har vi andre vel heller ikke altid.

For det fjerde: Det taxametersystem, der indføres, er et system, som vi godt kan acceptere. Vi er ikke begejstret for den måde, som taxametersystemet fungerer på en del andre steder, men denne form tror vi er i den bedste ende.

For det femte er det vigtigt, som det også ligger her, at det bliver lettere at få merit i form af regulær voksenuddannelse ind i det her, og det betragter jeg som meget positivt. Det er afgø-